

ning ikkun den Forandring, at Tallet, hvor det ellers vilde blive lige, forøges med eet Medlem; thi der foregaaer jo desuden den Forandring, at Sognepræsten, som hidtil har været et fast Medlem af Sogneforstanderskabet, ophører at være et saadant fast Medlem i alle Sager, og kun beholder sine særlige Embedsforretninger med Hensyn til Fattigvæsenet og Skolevæsenet. Jeg har derfor troet, at det var correctere at dele denne Paragraf i to Dele, og sige: „I Henseende til Medlemmernes Antal osv. foregaaer ingen anden Forandring, end i den følgende Paragraph fastsat“, nemlig denne Forandring i Sognepræstens hidtilværende Stilling, hvilket ogsaa formindsker Medlemmernes Antal. Hvad derhos angaaer Realiteten af Sagen — Forøgelsen af de valgte Medlemmers Antal i Sogneforstanderskaberne —, da kan jeg ikke finde, at det i og for sig er hensigtsmæssigt. Denne Forøgelse er kun fremkaldt, fordi man vil gennemføre, at det altid skal være et ulige Antal, og saaledes, at den større Halvdeel altid skal vælges af de Høistbestede. I Regjeringens oprindelige Forslag, saaledes som det var forelagt af den daværende Indenrigsminister, er der heller ikke paataenkt en saadan Forøgelse; der var det derimod affattet saaledes, at den ene Halvdeel valgtes ved større Valg, den anden Halvdeel ved et engere Valg, og kun hvor Antallet allerede var ulige, blev det den større Halvdeel, der valgtes paa den sidste Maade. Jeg troer, at det i det Hele taget ikke er let at finde det fornødne Antal af dygtige Sogneforstandere, og at det ikke lønner Umagen at forøge Antallet, for at faae det Resultat ud, at der altid er en større Halvdeel, som man kan lade vælge af en vis bestemt Klasse af Befolkningen. Denne Kamp om eet enkelt Medlem mere eller mindre for den ene eller den anden Valgklasse, forekommer mig ikke at være af væsentlig Værdi. Selv naar man vilde bibeholde Delingen, selv da vilde jeg foretrække, at man forholdt sig saaledes, som det var foreslaaet af den tidligere Indenrigsminister; der vilde hertil kun behøves en lille Ændring i Redactionen, idet det oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen, at det kun var, naar Antallet var ulige, at den større Halvdeel skulde vælges paa den anførte Maade.

Jeg skal dernæst gaae over til de Forslag, jeg har tilladt mig at stille til § 3. Hvad jeg der navnlig ved Forslaget under 1. a. har søgt at forhindre, det er denne Deling af Sogneforstanderskabets Medlemmer i to bestemte Classer, hvoraf den ene ifølge den Maade, hvorpaa den vælges, nærmest vil blive betragtet som Repræsentanter for en særlig Deel af Communens Beboere, og den anden Halvdeel som Repræsentanter for Communens andre Beboere. Jeg siger ikke, at dette vil være en rigtig Betragtningssmaade, men ifølge den Maade, hvorpaa der vælges, vil en saadan Betragtning let kunne gjøre sig gjældende, og jeg troer derfor, at ved en saadan Deling vil der kunne tilvelebringes en Splid i Communen, som hidtil ikke har eksisteret, og som det var ønskeligt at undgaae. Jeg vilde derimod ansee det for bedre at holde den hele Valgermasse samlet som een Klasse, hvorigjennem Valgretten successivt formede sig noget forskjellig. Den omhandlede Deling er vel oprindeligt foreslaaet i det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat over det af mig indbragte Communallovsudkast, og det af den Mand, som blev Ordfører derfor, men der tilsigtedes den Gang allene i Henhold til mit Forslag, at Delingen skulde finde Sted med Hensyn til Valgbarheden, saaledes at den større Afdeling af Beboerne skulde vælges blandt de høiere Bestede. Dette er nu forandret derhen, at de skulde vælges af de høist Bestede. Denne Forandring, vil jeg ikke bestride, kan have en Deel Grunde for sig, men det forekommer mig dog i og for sig ønskeligt, om man kunde undgaae Delingen og have en jevnt fremfribende Valgret. Hvis man derimod vil have en Deling, forekommer det mig, at det i ethvert Tilfælde vil være bedre, forsaavidt man ikke vil gaae ind paa mit Forslag, da at antage det Forslag, som i forskjellige Udtryk er skillet af ikke faa Medlemmer, nemlig, at den ene Halvdeel af Sogneforstanderskabets Medlemmer skal vælges af dem, som hidtil have haft Valgretten, navnlig af dem, som have 1 Bd. Hartkorn og derover, og den anden Halvdeel ved almindelige Valg. Jeg troer, at denne Maade at gaae frem paa kunde være ganske passende i et meget stort Antal af Landets Communer, navnlig i de Communer, hvor